

[Tastesen]

de, så vidt gørligt sætter sig ind i, hvad de drejer sig om, og dermed også sådan en vigtig ting som den, der er til behandling her, som oven i købet er kompliceret. Jeg er overbevist om, at man på gruppemøder har haft lejlighed til at vurdere for og imod og beslutte, hvilken holdning man vil tage i en sag som den, der her foreligger.

Det er helt klart en mistillid til folketingets medlemmer, hr. Poulsgaard har udtrykt, og det må jeg i hvert fald afvise, i hvert fald på alle de socialdemokratiske medlemmers vegne.

Så må jeg sige, at hr. Poulsgaard naturligvis ikke på nogen måde har ret i sin påstand om, at det ville være helt sikkert, at Bjarne Jensen ville være blevet valgt, hvis der havde været en kandidat i den tomme 5. kreds. Charlotte Ammundsen, som var kandidat i 5. kreds, er nu borgmester i København for SF. Vi ved, at SF er meget begejstret for deres kvindelige kandidater, og at de somme tider sprænger partilister og mange andre ting, som fru Margrete Auken f.eks. har gjort; det vil sige, at med 2 kvindelige kandidater for SF i søndre storkreds kunne udfaldet være blevet helt anderledes. Det, hr. Poulsgaard kommer med, er altså i denne forbindelse de rene gisninger.

Så må jeg sige til hr. Stubkjær Pedersen, der taler om valglovens bogstav, at lovens bogstav desværre ikke er entydig, for der er også noget, der hedder fordelingstallet, og fordelingstallet skal bruges, det er også bestemt ved lovens bogstav. Her står to sæt lovens bogstav over for hinanden, og der er forskellige fortolkningsmuligheder, men det er, ligesom den ene part i sagen ikke har fået øje for, at lovens bogstav kan vurderes under to forskellige synsvinkler.

Så må jeg sige – og det bliver måske ikke den sidste bemærkning, idet jeg ser, at hr. Wilhjelm er på vej herop – at det, som er det afgørende i denne sag, er, at lovens bestemmelse ikke er entydigt reguleret i den nuværende folketingsvalglovs § 47. Derfor er alle enige om, at lovens bestemmelser skal gøres mere klare. Nu, da man har opdaget, at der er et hul i valgloven, skal den gøres mere klar, så vi ikke kommer i samme situation i hvert fald på dette område ved næste folketingsvalg. Det synes jeg er vigtigt at gøre sig klart her.

Den anden ting er, at det er ud fra en ærlig overbevisning efter flere måneders studier og ikke af prestigehensyn eller noget som helst andet, at vi er et flertal i folketingets udvalg til valgs prøvelse – selv om det er gengangere, hr. Wilhjelm, i forhold til behandlingen i december – der mener, at vores beslutning beror på den mest rigtige fortolkning af den valglov, vi har i øjeblikket; enhver anden påstand må jeg på det bestemteste afvise.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Denne lov kan tolkes på mange, mange måder. Hr. Tastesen kan jo bruge en stærk stemmeføring her, men det rækker jo ikke ved, at vi er meget, meget forvirrede. Jeg har fejlet for min egen dør, men jeg har snakket med mange medlemmer, hr. Tastesen, ikke bare medlemmer af udvalget til valgs prøvelse, men almindelige medlemmer herinde, der ikke har sat sig ind i sagen, og det er der ingenting at sige til.

Hr. Tastesen ved jo udmærket godt, at med alle de papirer, der dynges op her ved slutningen af samlingen, med det lovjaskeri, der foregår, er det simpelt hen umuligt, og der er i hvert fald lige så mange, hr. Tastesen, der ud fra en ærlig overbevisning og ikke for personlig vinding eller prestige – jeg kender ingen af de to herrer – ikke skal have noget som helst klinket. Men vi føler bare, at der bliver begået en fejl her, og at vi ikke følger lovens bogstav.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

For fremskridtspartiets vedkommende er situationen jo i denne sag så lykkelig, at man har to medlemmer i udvalget, hr. Glistrup og hr. Poulsgaard, og jeg er sikker på, at både hr. Glistrup og hr. Poulsgaard på fremskridtspartiets gruppemøder har fremlagt sagen og foretaget den grundige gennemgang af den, som man som medlem af udvalget og som ordfører i en sag er forpligtet til, så fremskridtspartiets medlemmers holdninger beror på en ganske nøgtern overvejelse for eller imod denne sag. Og det må jo være det vigtigste, hr. Poulsgaard.